

- 2) Допускат ли член 4, параграф 3 ДЕС, член 19, параграф 1 ДЕС и член 267 ДФЕС, разглеждани и в светлината на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тълкуване и прилагане на член 111, осма алинея от конституцията, член 360, първа алинея, точка 1 и член 362, първа алинея от Гражданския процесуален кодекс и член 110 от Административнопроцесуалния кодекс, които произтичат от националната съдебна практика, съгласно която касационната жалба пред пленума на „основания, свързани с компетентността“ с оглед на т.нар. „липса на правораздавателна компетентност“, не е допустима като процесуално средство за обжалване на решенията на Consiglio di Stato, в които при решаване на спорове по въпроси относно прилагането на правото на Съюза необосновано не се отправя преюдициално запитване до Съда, без да са налице изчерпателно изброените от последния условия, подлежащи на стриктно тълкуване (след решение от 6 октомври 1982 г., Cilfit, C-238/81), които освобождават националната юрисдикция от посоченото задължение, в противоречие с принципа, че е несъвместима с правото на Съюза национална правна уредба или практика, дори установена в закон или в конституция, която предвижда отнемане, включително временно, на свободата на националния съд (действащ като последна инстанция или не) да отправя преюдициални запитвания, вследствие на което се изземва изключителната компетентност на Съда за правилното и задължително тълкуване на общностното право, става непоправимо (и се насърчава утвърждаването на) евентуалното тълкувателно противоречие между правото, прилагано от националния съд, и правото на Съюза, и се засяга еднократно прилагане и ефективността на съдебната защита на субективните правни положения, произтичащи от правото на Съюза?
- 3) Прилагат ли се принципите, изведени от Съда в решения от 5 септември 2019 г., Lombardi, C-333/18, от 5 април 2016 г., Puligienica, C-689/13, от 4 юли 2013 г., Fastweb, C-100/12, във връзка с член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО⁽¹⁾, изменена с Директива 2007/66/ЕО⁽²⁾, към разглеждания в главното производство случай, в който, доколкото конкурентното предприятие оспорва изключването от процедура за възлагане на обществена поръчка и възлагането на друго предприятие, Consiglio di Stato разглежда по същество само това основание на жалбата, с което изключеното предприятие оспорва по-ниския от „прага“ брой точки, получен за техническата му оферта, и като разглежда с предимство насрещните жалби на възлагащия орган и на предприятието, на което се възлага поръчката, ги уважава, като обявява за недопустими (и не разглежда по същество) останалите основания на главната жалба, с които се оспорва изходът на процедурата за възлагане на обществена поръчка по други причини (поради неяснота на критериите за преценка на офертите в спецификацията на обществената поръчка, липса на мотиви на предоставените оценки, незаконосъобразно назначаване и състав на комисията за поръчката), съобразно национална правораздавателна практика, съгласно която предприятието, изключено от процедура за възлагане на обществена поръчка, няма процесуална легитимация да излага оплаквания, с които цели да оспори възлагането на поръчката на конкурентното предприятие, включително посредством прекратяването на процедурата за възлагане на обществена поръчка, като следва да се прецени дали е съвместимо с правото на Съюза погасяването на правото на предприятието да иска съдът да разгледа всяко основание за оспорване на изхода от процедурата за възлагане на обществена поръчка, в случай че неговото изключване не е окончателно установено и че всеки конкурент може да се позове на равностоен законен интерес от отхвърлянето на офертата на останалите, което може да доведе до извод за невъзможност на възлагащия орган да избере редовна оферта и до откриването на нова процедура за възлагане, в която всеки от оферентите би могъл да участва?

⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производствата по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

⁽²⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, 2007 г., стр. 31).

**Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 1 октомври 2020 г. —
DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energeias**

(Дело C-499/20)

(2020/C 433/46)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Отвeтник: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1.1, член 7, параграф 4 и член 8, във връзка с приложение I към Директива 97/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 май 1997 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка със съоръженията под налягане (ОВ L 181), да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като параграфи 1.2.4, P9.5.6.9 и P9.5.8.2 от гръцкия технически регламент на разглежданите в главното производство вътрешни инсталации за природен газ с работно налягане до 500 mbar, които определят по съображения за сигурност на лицата предимно в случаи на земетресения, условия и ограничения (задължение за вентилация, забрана за заземено пресичане), що се отнася до начина за инсталиране на съоръжения под налягане (газови тръбопроводи), когато посочените условия и ограничения се прилагат без разлика и по отношения на тръбопроводи, които подобно на разглежданите в главното производство, имат маркировка „СЕ“ и са сертифицирани от производителя като подлежащи на безопасно инсталиране и използване, без да съответстват на посочените по-горе условия и ограничения? Или

напротив горепосочените разпоредби на Директива 97/23/ЕО във връзка с член 2 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат условия и ограничения, които произтичат от начините за инсталация на съоръжения под налягане (газови тръбопроводи) като разглежданите в настоящото производство?

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 9 октомври 2020 г. — RM/Landespolizeidirektion Steiermark

(Дело C-508/20)

(2020/C 433/47)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: RM

Отвeтник: Landespolizeidirektion Steiermark

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли в рамките на административнонаказателно производство, водено с цел защита на режим на монопол, националният съд да подложи санкционната норма, която трябва да приложи, на проверка в светлината на свободното предоставяне на услуги, ако преди това вече е подложил на проверка режима на монопол в съответствие с изискванията на Съда на Европейския съюз и при тази проверка е установено, че режимът на монопол е обоснован?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:
  - 2а) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените глоби?
  - 2б) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага наказание в минимален размер на 6 000 EUR за всеки игрален автомат?
  - 2в) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, се налага заместващо наказание лишаване от свобода за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените наказания от този вид?
  - 2г) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която в случай на налагането на наказание на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, предвижда да се разпорежи плащането на сума за разноски по административнонаказателното производство в размер на 10 % от наложените глоби?